

Beste commissieleden van de commissie SZW,

Ik ben Eline Zeelenberg. In maart 2015 toen mijn zoontje 9 maanden was, werd ik, na een relatie die gekenmerkt is door huiselijk geweld, single moeder. Ik had mijzelf verdedigd en daarmee de eer van de vader van mijn zoontje geschonden. De vader van mijn zoontje is vertrokken, heeft onze rekeningen leeg gehaald en de inboedel meegenomen. Ik had een leeg woonhuis, geen adres waar hij verbleef en hij reageerde nergens meer op. Ik heb zelfs een tijd met mijn zoontje in een blijf van mijn lijf huis gewoond omdat het te onveilig was voor ons om thuis te blijven.

Ik ben ondernemer en was net weer begonnen met werken in die periode. Omdat we beiden het ouderlijk gezag hebben en de vader van mijn zoontje vertrokken was zonder bericht of bekend woonadres, kon mijn zoontje niet naar een gastouder of opvang. Hierdoor kon ik alleen werken tijdens zijn slaapjes overdag en in de avonden. De vader van mijn zoontje wilde zich niet uitschrijven, waardoor het op papier leek alsof wij het goed hadden maar in de realiteit had ik €700,- per maand. Na 2 maanden was mijn eigen spaargeld opgebruikt om de gaten te dichten en ontstonden de eerste financiële problemen.

Een vriendin adviseerde mij het wijkteam van de gemeente in te schakelen. Het wijkteam kwam voor een keukentafelgesprek. Ze wilde helpen maar moesten zelf eerst uitzoeken wat kon en mogelijk was.

Via een ander gemeentelijk kanaal vernam ik dat ik na 6 maanden wachten, zelf een aanvraag kon doen om de vader van mijn zoontje, die nog steeds spoorloos was, van mijn adres uit te schrijven. Deze procedure duurde 8 weken. Daardoor kon ik vanaf januari 2016 toeslagen aanvragen en kwam mijn WIA uitkering opnieuw tot uitbetaling.

Helaas kreeg ik ook te horen dat ik niet in aanmerking kwam voor kwijtschelding van de gemeentelijke heffingen en waterschapsheffingen omdat ik een koopwoning bezat. Het advies was: verkopen en dan maar met de restschuld proberen in de schuldsanering te komen. Ook van andere kanten kwam het advies om mijn bedrijf failliet te laten verklaren, huis te verkopen en met schulden en een baby in de bijstand te gaan. Dit voelde voor mij niet als een oplossing.

Ondertussen vond ik uit dat er allerlei ondersteunende maatregelen en trajecten zijn zoals de Gelrepass, speelstoet voor mijn zoontje, woonkostentoeslag via de gemeente, individuele inkomensvoorslag via de gemeente, voedselbank, stichting kinderen van de voedselbank, stichting leergeld Arnhem, sport en cultuurfonds enzovoorts. Ik kwam hierachter via Single Super Moms waarin dit gedeeld werd door andere single moeders. Hier werd mij ook al snel duidelijk dat elke regeling andere financiële voorwaarden stelt en daarmee of je er aanspraak op kan maken en veel regelingen inhoudelijk per gemeente (en het gemeentelijk budget) verschillen. Dus er ontstaan grote verschillen of je arm bent in Arnhem of in bijvoorbeeld Rotterdam. Daarnaast is er veel voor arme kinderen maar weinig voor mij als moeder en vrouw.

Ik hoor u denken dat dit uitzoeken en toelichten de rol van de wijkteams is. Helaas kwam ik er ook achter dat zij deze kennis totaal niet bezitten en ik verschillende regelingen meerdere jaren niet gebruikt heb omdat ik er zelf pas (te) laat achter kwam. Ook waren de wijkcoaches erg traag met het ondertekenen van de benodigde aanvraagformulieren. Op sommige handtekeningen heb ik meerdere maanden moeten wachten.

Toen dook de vader van mijn zoontje ineens weer op en wilde een bezoeksregeling met ons zoontje. Omdat hij niet met mij wenst te communiceren, kwamen we al snel in allerlei jeugd instantie trajecten terecht. Gesprekken van 1,5-2 uur per instantie per week moest ik zonder kinderopvang en als zzp'er proberen in mijn schema in te passen. Als ik aangaf dat dit i.v.m. werkafspraken moeilijk was, werd mij direct verweten dat ik toch een goeie moeder wilde zijn en tot een oplossing wilde komen voor mijn zoontje. En vanuit de jeugd instanties is er totaal geen flexibiliteit om qua agendaplanning in oplossingen mee te denken. Ik moest er gewoon zijn als hun iets gepland hadden. Er zijn periodes geweest dat dit mij zo'n 2 dagen in een week kostte. Gesprekken om tot een goed ouderschapsplan te komen zijn absoluut noodzakelijk maar dit ware ook de weinige uren die ik kon werken. Hierdoor voelde ik me continue in een spagaat zitten.

Doordat ik hierin mijn grenzen aangaf, kwam ik in een conflict met de wijkcoaches. Dezelfde wijkcoaches die mij moesten helpen met alle financiële regelingen zijn namelijk ook de regievoerders

over onze jeugdinstantie trajecten. Een belangenverstrengeling waar ik vanaf het begin mijn vraagtekens bij gezet heb, maar waarvan de wijkcoaches zelf zeiden dat ze deze prima gescheiden konden houden.

Helaas bleek dit in de praktijk anders te lopen. De aanvraag van de voedselbank kon pas ondertekend worden door de wijkcoach als ik een blanco machtiging zou afgeven zodat zij zonder mij informatie kunnen verstrekken en overleg konden plegen waar ik niet bij was. Een machtiging die juridisch onnodig is om hun werk te kunnen doen. Ook mag een instantie niet op deze manier een ouder met gezag buitenspel proberen te zetten. Deze belangenverstrengeling had voor mij vergaande financiële consequenties.

Aan de andere kant, weigert mijn zoontjes vader al vanaf het begin de verschuldigde €300,- alimentatie te betalen ondanks de uitspraak van de rechter. Het LBIO heeft namens mij loonbeslag gelegd. Maar helaas heeft het LBIO geen prioriteit als het gaat om loonbeslag en moet ik, namens mijn zoontje, achteraan sluiten om iets te ontvangen. Er is geen overheidsinstantie die de rechten van mijn kind beschermt tegen het gedrag van zijn vader. En tot op heden heb ik nog nooit alimentatie ontvangen.

Het viel mij op dat er geen enkele politieke partij de belangen van single (werkende) moeders behartigt in haar partijprogramma. Deze bevolkingsgroep is te groot om te negeren. Daarom heb ik me aangesloten bij stichting Single Super Moms en ga ik dinsdag 5 maart samen met hen en andere single moeders een petitie aanbieden. Ook zoeken wij de media in verschillende regio's op. Ik ben recent geïnterviewd door de krant de Gelderlander hierover.

Doordat mijn zoontje sinds september 2018 naar de basisschool gaat, kan ik beginnen met opbouwen. Het aantal uren dat ik kan werken, loopt gelijk aan de uren dat hij op school zit. En dat zorgt ervoor dat ik een heel klein lichtpuntje zie op de horizon om mijn situatie te veranderen.

Ik ben er ontzettend trots op dat ik geen schulden maak, regelmatig het ene gat met het andere dicht, zelf een maaltijd oversla maar dat mijn zoontje niets te kort komt in zijn basisbehoeften. Helaas zijn de extra's nog steeds niet mogelijk. Wij kunnen niet zomaar bij opa en oma of familie op bezoek aan de andere kant van het land, sinterklaas komt bij ons met tweedehands speelgoed, uit eten gaan of een sport beoefenen doen we niet, alle kleding zijn geveertjes via de kledingbank en weggeefhoeken, een kinderfeestje lukt niet omdat hij geen cadeautje mee kan nemen, zijn eigen kinderfeestje is gewoon bij ons in huis en op vakantie gaan betekent logeren in het huis van iemand die op vakantie is.

Mijn aanbevelingen voor u zijn:

- **Voorkom dat mensen buiten de regelingen vallen. Houdt rekening met zzp'ers en mensen die een eigen huis hebben maar dit niet zonder restschuld of huisvestingsproblemen kunnen verkopen. Zij moeten ook een uitkering, mogelijkheid tot kwietscheldingen van gemeentelijke heffingen en toekenning van alle toeslagen kunnen krijgen.**
- **Zorg dat alleenstaande moeders hun alimentatie ontvangen, ook als er een onwillige of agressieve ex is. Neem een voorbeeld aan Duitsland waar bij niet betalen de alimentatie binnen 10 dagen door de overheid uitbetaald wordt en verhaald wordt op de ex; rechten en plichten van ouders aan elkaar gekoppeld zijn; alimentatie niet leeftijdsgebonden is maar geldt totdat het kind zichzelf kan onderhouden (d.w.z. een studie heeft afgerond en een baan gevonden) en niet automatisch stopt op de 21^e verjaardag en de minimum alimentatiegrens gebaseerd is op de Dusseldorfer Tabelle.**
- **Zorg dat wijkcoaches goed op de hoogte zijn van de regelingen en toeslagen voor minima en deze pro-actief aanbieden en toelichten zodat je krijgt waar je recht op hebt.**
- **Zorg ook dat deze regelingen gelijk zijn en hierin niet een verschil is per gemeente en de financiële keuzes die een gemeente maakt met haar potjes.**
- **Wijkcoach die echt hulp biedt en geen belangenverstrengeling/ machtsmisbruik toe past doordat ze verschillende rollen vervullen**
- **Verhoog het kind gebonden budget zodat het echt de ondersteunende functie krijgt waar het voor bedoeld is. Zorg er hier ook voor dat dit aangevraagd kan worden zodra een scheiding ingezet wordt en een kind niet de dupe wordt van een bureaucratische of papieren overbruggingsperiode.**